

PANONSKA NAREČNA SKUPINA

Belinški krajevni govor (vas Lipovci), prekmursko narečje, panonska narečna skupina

Pripoveduje prof. dr. Hotimir Tivadar

Transkripcija in glasovna poknjžitev: prof. dr. Vera Smole

[...] 'Tà: z'gòdba s 'pešmijòf 'noši nas'lòf 'Vè:s met 'Šòbòtòf in 'Bòltincamj. Li'pòuƒci sò 'vè:s met 'Šòbòtòf in 'Bòltincamj, dò štàre 'pàla tũj 'cu:k. S 'cu:ga 'vòs'tò:uƒpità na 'žà'ležniškòj pòs'tà:jj Li'pòuƒci. 'Nè:gdaj je 'tò:u 'bi:la pòs'tà:ja 'Bòltinci. 'Ovak je 'tò:u p'ràf, ka 'neje vâč pòs'tà:ja 'Bòltinci. Za'tò:u ka je 'bòltinska g'ròfica 'nè:ij pis'ti:la, ka bi št'rèka š'là pò 'ńenòm pò'sàstvj. Za'tò:u je pòs'tà:ja 'bi:la nap'rà:vlena v Li'pòuƒci. Za'tò:u 'Bòltinci 'nemajò 'cu:ga 'pò:ulàk svoje 'vè:sj. V Li'pòuƒcaj pa 'nà:jdete tũj ka'pe:ijlò, štàra je 'lètòs 'bi:la s'tà:ra s'tò:u 'lè:it. Pat'rò:una li'pòuske ka'pe:ile sta 'Pätär pa 'Päväl. Ka'pe:ila stò:ji: s'rè:ijj 'vè:sj. Za'zi:dali sò jò pò 'lètj 'tisoč dävètstò dävèt'nà:jst. Mad'žà:rj p'r'le: 'nè:isò 'pü:stilj za'zi:datj ka'pe:ile. Š'čè:lj sò, kà bi lid'je: o'dili v 'Bòltince, 'gè bi i 'mè:lj 'bòle pòt kònt'rò:ulòf. Z 'novoƒ oblast'jò:uƒ pa je p'rišlò 'tüdi vâč svò'bòde, pa tũj ka'pe:ila. P'ret ka'pe:ilòf je tũj 'pà:rk u'mètnikòf. Mò'gòče je 'nà:j'bò:ukše, ka z'daj preš'tè:jen enò 'pešem f p'rek'muršćini, f sò'dòbnoj p'rek'muršćini, štàra je tũj na'pi:sana. Štàra gu'ci:, 'tà: 'pešem, o ka'pe:ilj, štàra je praz'nüvala s'tò:u 'lè:it. 'Pešem je na'pi:sau 'nà:š li'pòuski 'pešnik F'ràn Ci'gà:n - 'Càkj, ug'là:zbo pa jò je moj 'oča Jò'žef Ti'vadar.

Li'pò:uƒska ka'pe:ila – s'tò:u 'lè:it

Li'pò:uƒska ka'pe:ila s'tò:u 'lè:it že stò:ji:š,

naz-'va:bijò k 'täbj fse 'vâške pò'ti:.

Ne'vò:ule ti 'razmiš, fse 'naše skr'bi:,

mò'li:tef sj 'ti: in s'rce va'si: (!).

T'ri:krat na 'dè:n nan tvoƒ z'vò:un zazvò'ni:.

'Bi:m 'ba:m 'bò:m,

'na:n t'vò:j z'vò:un zazvò'ni:,

'bi:m 'bò:m.

'Pätär in 'Päväl, 'vâ:ška svet'ni:ka,

'vüva sta 'nâša v'rà:ta ne'bâška.

Lipovska ka'pe:ila,
s'to:u 'le:it že sto'ji:š,
na 'Pinkavj 'tämel te 'trdnø d'ži:
Gos'tañj za 'šencø,
pod 'nimj klo'pi:
od'zaja spo'mi:naña 'vrt te kra'si:
'Pätär in 'Päväl,
'vä:ška svet'ni:ka,
'vüva sta 'na:ša v'rä:ta ne'bäška.
[...]

Opomba: Kratki a, zapisovani sicer z å, so v tem govoru z izjemo nekaj primerov manj zaokroženi kot v nekaterih drugih prekmurskih govorih. Še manj so široki kratki široki e, ki jih z ä zapisujemo le takrat, kadar je njihova širina izrazita.

Pomen znaka [...]: izpust (začetnega in končnega) dela zvočnega posnetka

Glasovna poknjžitev:

[...] Ta zgodba s pesmijo[v] nosi naslov Vas med Soboto 'Mursko Soboto' in Beltincami 'Beltinci'. Lipovci so vas med Soboto in Beltincami, do ktere 'katere' pelje tudi cug 'vlak'. Ovak 'tako' je tudi prav, ka 'da' neje 'ni' več postaja Beltinci. Zato ka 'ker' [je] beltinska grofica ne 'ni' pustila, ka 'da' bi štreka 'proga' šla po njenem posestvu. Zato je postaja bila napravljena v Lipovcih. Zato Beltinci nemajo 'nimajo' cuga poleg svoje vasi. V Lipovcah 'Lipovcih' pa najdete tudi kapelo, ktera je letos bila stara sto let. Patrona lipovske kapele sta Peter pa Pavel. Kapela stoji sredi vasi. Zazidali 'sezidali' so jo po letu tisoč devetsto devetnajst. Madžari prle 'prej' neso pustili zazidati kapele. Hoteli so, ka 'da' bi ljudje (h)odili v Beltince, (k)je(r) bi jih imeli bolje pod kontrolo[v]. Z novo[v] oblastjo[v] pa je prišlo tudi več svobode, pa tudi kapela. Pred kapelo[v] je park umetnikov. Mogoče je najboljše, ka 'da' zdaj preštejem 'preberem' eno pesem v prekmurščini, v sodobnoj 'sodobni' prekmurščini, ktera je tudi

napisana. Ktera golči 'govori', ta pesem, o kapeli, Ktera je praznovala sto let. Pesem je napisal naš lipovski pesnik Fran Cigan - Caki, uglasbil pa jo je moj oča 'oče' Jožef Tivadar.

Lipovska kapela – sto let

Lipovska kapela sto let že stojiš,

nas vabijo k tebi vse vaške poti.

Nevolje 'nesreče' ti razumeš, vse naše skrbi,

molitev si ti in srce vasi.

Trikrat na dan nam tvoj zvon zazvoni.

Bim bam bom,

nam tvoj zvon zazvoni,

bim bom.

Peter in Pavel, vaška svetnika,

vidva sta naša vrata nebeška.

Lipovska kapela,

sto let že stojiš,

na Pinkavi 'nekdanji potok' temelj te trdno drži.

Gostanji 'kostanji' za senco,

pod njimi klopi,

[od]zada(j) spomin(j)anja vrt te krasi.

Peter in Pavel,

vaška svetnika,

vidva sta naša vrata nebeška.

[...]